

Skarżące twierdzą ponadto, że Komisja naruszyła art. 253 WE, ponieważ zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego uzasadnienia w zakresie nałożenia dodatkowej grzywny w kwocie 2,04 mln EUR w odniesieniu do skarżących spółek Aquatis France i Simplex Amaturen + Fittings.

Po piąte skarżące stwierdzają, że Komisja naruszyła art. 2 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ oraz zasadę równości broni poprzez przerzucenie ciężaru dowodu na skarżące w drodze oparcia się wyłącznie na twierdzeniach uzyskanych w ramach współpracy oraz nie wykorzystując jej uprawnień w zakresie ustalania faktów. Skarżące podnoszą następnie, że Komisja naruszyła art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 773/2004 ⁽²⁾ poprzez zawarcie w zaskarżonej decyzji zarzutów, które nie zostały postawione skarżącym w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, str. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu WE (Dz.U. 2004, L 123, str. 18).

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2006 r. — Pegler przeciwko Komisji

(Sprawa T-386/06)

(2007/C 20/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pegler Ltd (Doncaster, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Thompson, QC, i A. Collinson, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 i 3 decyzji COMP/F-1/38.121 w odniesieniu do skarżących,
- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. h) decyzji w zakresie, w jakim skarżąca jest odpowiedzialna solidarnie za zapłatę grzywny,
- ewentualnie obniżenie kwoty grzywny nałożonej w art. 2 lit. h) decyzji do 5,2 miliona EUR,

— obniżenie kwoty grzywny, za której zapłatę skarżąca jest odpowiedzialna solidarnie zgodnie z art. 2 lit. h) do 1,7 miliona EUR,

— w każdym razie obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2006) 4180 wersja ostateczna z dnia 20 września 2006 r. w sprawie COMP/F-1/38.121- Złącza, na której mocy Komisja stwierdziła, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, ustalając ceny, uzgadniając taryfy, upusty i rabaty, uzgadniając mechanizmy wprowadzenia podwyżek cen, dzieląc między siebie rynki krajowe, klientów i wymieniając inne handlowe informacje.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że Komisja nie uwzględniła pisemnych dowodów, które zostały jej przedstawione przez skarżącą w odniesieniu do faktów i że z następujących powodów zaskarżona decyzja powinna była zostać wyłącznie skierowana do Tomkins, poprzedniej spółki dominującej skarżącej.

Jeśli chodzi o okres między 31 grudnia 1998 a 20 stycznia 1989 r. Komisja, zdaniem skarżącej, przypisała skarżącej odpowiedzialność jedynie ze względu na przejęcie w dniu 20 stycznia 1989 r. nazwy „Pegeer Ltd” i ze względu na istnienie stosunku zlecenia między nią a przedsiębiorstwem FHT Holdings Ltd (zwanym dalej „FHT”), należącym do Tomkins group, chociaż skarżąca nie nabyła w związku z tym żadnych aktywów, nie przejęła pracowników ani długów i pozostała beczynna, nie uzyskując żadnego wynagrodzenia z tytułu działalności w charakterze zleceniobiorcy FHT.

Jeśli chodzi o okres pomiędzy dniem 20 stycznia 1989 a 29 października 1993 r. skarżąca podnosi, że Komisja przypisała skarżącej odpowiedzialność za akty, które mogły być jedynie podjęte w charakterze zleceniobiorcy FHT, skoro do FHT należały aktywa, pracownicy czy długi jednostki „Pegler”.

Komisja nie określiła wyraźnego adresata zaskarżonej decyzji i zamiast tego skierowała swoją decyzję w odniesieniu do tych samych faktów do dwóch różnych przedsiębiorstw.

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja sprzecznie z zasadą równego traktowania, art. 23 rozporządzenia 1/2003 ⁽¹⁾ i wytycznymi Komisji ⁽²⁾ nałożyła na dwa różne przedsiębiorstwa solidarną odpowiedzialność za zapłatę grzywny ustaloną nie w odniesieniu do indywidualnej sytuacji różnych przedsiębiorstw, ale raczej w odniesieniu do indywidualnej sytuacji tylko jednego z nich, tj. Tomkins.

Ewentualnie skarżąca podnosi, że Komisja nie postąpiła zgodnie ze swoimi wytycznymi w sprawie metody ustalania grzywien, z własną utrwaloną praktyką i zasadami niedyskryminacji oraz równego traktowania, ustalając kwotę grzywiny, za której zapłatę jest odpowiedzialna skarżąca, w odniesieniu do indywidualnej sytuacji innego przedsiębiorstwa, Tomkins. Skarżąca dalej twierdzi, że Komisja popełniła błąd obliczając kwotę grzywiny.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. 2003 L 1, str. 1)

(²) Komunikat Komisji z dnia 14 stycznia 1998 r. zatytułowany „Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali” (Dz.U. 1998 C 9, str. 3)

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2006 r. — Inter-IKEA przeciwko OHIM (wyobrażenie palety)

(Sprawa T-387/06)

(2007/C 20/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat J. Gulliksson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 26 września 2006 r. w sprawie R 353/2006-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający paletę składającą się z wydłużonej prostokątnej platformy lub podstawy oraz równie wydłużonego kołnierza ozdobionego kwadratowymi otworami, pozostających względem siebie pod kątem 90 stopni, dla towarów i usług z klas 6, 7, 16, 20, 35, 39 i 42 — zgłoszenie nr 4 073 763

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, z uwagi na to, że znak towarowy ma dostatecznie odróżniający charakter, aby mógł być zarejestrowany.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2006 r. — Inter-IKEA przeciwko OHIM (przedstawienie palety)

(Sprawa T-388/06)

(2007/C 20/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-IKEA Systems BN (Delft, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat J. Gulliksson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 26 września 2006 r. w sprawie R 354/2006-1,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający paletę składającą się z wydłużonej prostokątnej platformy lub podstawy i równie wydłużonego boku zdobionego okrągłymi otworami, ustawionych względem siebie pod kątem 90 stopni, zgłoszony dla towarów i usług należących do klas 6, 7, 16, 20, 35, 39 i 42 — zgłoszenie nr 4 073 731

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ zgłoszony znak towarowy jest wystarczająco odróżniający, by zostać zarejestrowanym.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2006 r. — Inter-IKEA przeciwko OHIM (wyobrażenie palety)

(Sprawa T-389/06)

(2007/C 20/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-IKEA Systems BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat J. Gulliksson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)